

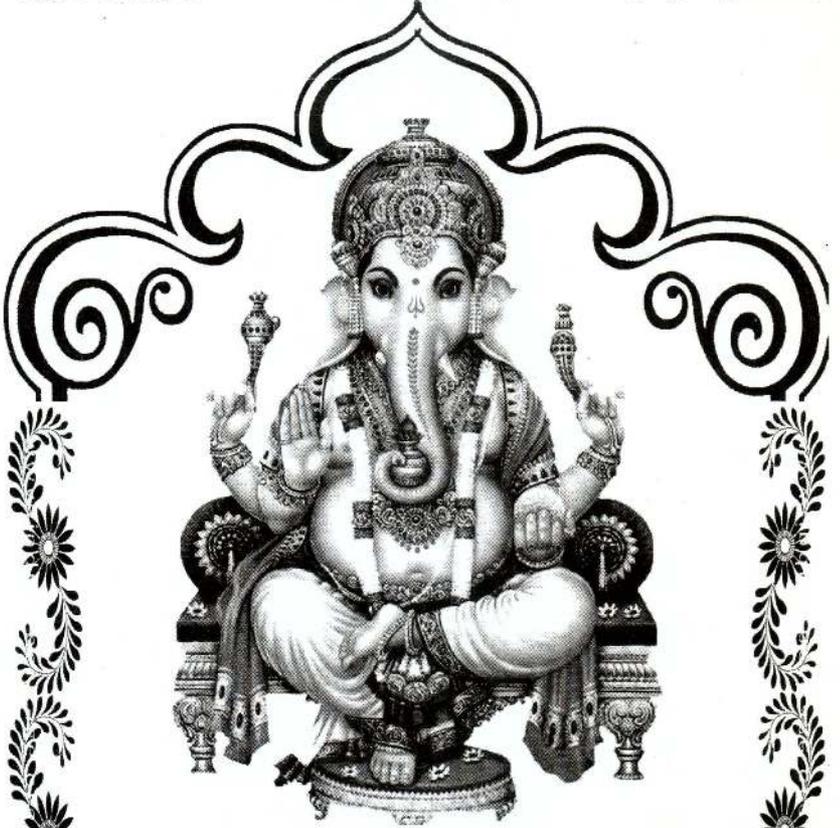
அவர்

சிவகுமார் சயந்தன்

அவர்களின் சிவபத்யேறு குறித்த

நினைவேடு

20.07.2021

உருத்திரபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்,
வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்
சிவகுமார் சயந்தன்

அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்து ஆக்கப்பெற்ற
31^{ஆம்} நாள் நினைவேடு

2021.07.20

எம் குடும்ப தெய்வத்திற்கு சமர்ப்பணம்

பாசமறு தோய்த்து பாரிமிலே, பண்பிலிலே
 உருசமறு சேர்ந்து நெஞ்சகணத்து உருமையுடன்
 வாசயிடு வாழ்வுக்குள் வசந்தமென வாழ்ந்திருந்து - நாம்
 உதேசமதில் வாழ்வதற்காய் உதகம் கரைத்தவனே!

கருகியொளி கொடுக்கும் தீக்குச்சியானவனே!
 உருகி எம் வாழ்வினாங்க மெழுகுதிரியானவனே!
 பெருகும் பாசத்து பெரும்பெறாய் அமைந்தவனே!
 இருகரம் கூப்பி சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறோம்!

பெறாகி வந்து எமைப் பெருமையுற வைத்தவனே!
 பெரின்பப் பெருவாழ்வில் பெருமான் திருவடியில்
 உவறாகிப் போகாது ஒன்றாகிப் பெருருளில்
 வெவ்விகைகள் நீங்கி அவ்விறையுள் வாழ்ந்திருவீர்!
 உம் பாநக் கமலங்களில் இப் பாமலர் காணிக்கை

நிகைவுகளின் வலிசுமந்து
 குடும்பத்தினர்.

உ
சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்புகும்”

தோற்றம்

16

09

1989

மறைவு

20

06

2021

சிவகுமார்

சிவகுமார் சயந்தன்

திதிநிர்ணய வெண்பா

மாண்புநிறை பிலவ அண்ணல் அனித்திங்கள் இருபதில்
பூண்ட திதி பூர்வபக்க தசமிதனில் - பார்விட்டு
நீண்ட புகழ்கொண்ட எங்குலவிளக்கு சயந்தன்
வேண்டும் வரமளிக்கும் விநாயகன் தான் சேர்ந்தான்.

உ.
சிவமயம்

மீள்-னையார் துத்

தருசுசுற்றம்பலம்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது-பூக்கொண்டு
துப்பார் தருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

தேவாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறுநல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

தீருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்ந்து
 உன்விரை யார் கழற்குஎன்
 கைதான் தலை வைத்துக்
 கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந் துன்னைப்
 போற்றி சயசய போற்றி யென்னும்
 கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாய்
 என்னைக் கண்டு கொள்ளே.

தீருவீசைப்பா

ஏகநாயகனை இமையவர்க் கரசை
 என்உயிரக் கமுதினை யெதிரில்
 போகநாயகனைப் புயல் வணற்கு அருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா லூர்ந்த
 மேகநாயகனை மிகு திருவீழி
 மிழலை விண்ணிழி செழுங் கோயில்
 யோகநாயகனை அன்றி மற்றொன் றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

தீருப்பல்லானீடு

மன்னுக தில்லை! வளர்கநம் பத்தர்கள்!
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல் லாம்விளங்க
 அன்ன நடைமட வாள்உமை கோன
 அடி யோமுகக் கருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

தீருப்புராணம்

பரந்தெழுந்த சமணன் முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
 சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
 அரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெய்த் திருமுலைப்பால்
 சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரி பூங் கழல்போற்றி.

தீருப்புக்கழ்

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
 நாத ரகுளிய குமரேசா
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய னரிதிரு மருகோனே
 கால னெனையணு காம ஜனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி யயனொடு தேவர் சுரருல
 காளுந் வகையுறு சிறைமீளா
 ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
 சூழ வரவரு மிளையோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
 வாமி மலைதனி லுறைவோனே
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல பெருமாளே.

வாழ்த்து

வாழி நகரத்தார்! வள்ளன்மை மிக்கோர்கள்!
 ஊழி பலவுள் உயர்ந்திருக்க - ஆழிசூழ்
 இத்தலத்தில் கோயில் இயற்றினோர் வாழியவே
 எத்தலமுள் போற்ற இனிது

திருச்சிற்றம்பலம்

**வாழும் கால மெல்லாம்
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திருந்த
அமரர் சிவகுமார் சயந்தன் அவர்களின்
வாழ்வியல் தடங்கள்.**

சித்தம் மகிழ சிறந்து செழிப்போங்கும்
மெத்தப் படித்தோர் மேதினியாம் கிளி நகரின்
உற்றநற் குடியாலே மற்றவர் போற்றிநிற்கும்
உத்தமப்பேரூர் புத்தொளி வீசும் உருத்திரபுரம்
எத்தாரும் போற்றும் எழிலார்ந்த இவ்வூரில்
அருளொளிரும் ஆலயங்கள், பச்சைப் பெருவயல்கள்
சிந்து வியர்வைச் செழிப்போங்கும் தோட்டங்கள்
நற் சிந்தனையில் சிறந்தோங்கும் சீரிய அறிஞர்கள்
சந்தக் கவி பாடும் சகலதுறை வாணர்களும்
சார்ந்த நற் பள்ளிகளும், தேர்ந்தோங்கும் கலைகளும்
உயர்ந்தோங்கி நிற்கும் உருத்திரபுரப் பதியிதுவே!

இந்தப் பேரூரின் இனிய வழித் தோன்றல்களாய்
வந்துதித்த சிவகுமாரை வரனாய்ப் பெற்று
சிந்தை நிறை மணவாழ்வை ஏற்று நின்ற
எங்கள் பேரூரின் இன்னோர் குலத்தோன்றல்
சரோஜினிதேவியொடு இருவரும் இணைந்த
இல்லறப் பெருவாழ்வின் நல்லற விளைவாலே
நான்கு ஆண் பிள்ளைகளை ஈன்றனர் இவ்வுலகுக்கு!

அந்தச் சுகத்தின், ஆனந்தத் திருவாழ்வில்
சிந்தைக்கினிய சிறப்பான பிள்ளைகளை
இங்கிதமாய்ப் பெற்று இனிய சுகம் கண்டார்கள்
அந்தப் பெருவாழ்வில் அவதரித்த இரண்டாம் முத்தாய்

வந்த பெரும் மாதரசன் சயந்தன் எனும் மன்னன் இவன்.
 இன்னவனோடு மூத்தவனாய் இனியவனான நிறோஜனும்,
 இங்கிதமான இளையோராய் சர்மிளனும்
 பண்பினியாளன் பகீரதனும் என
 இந்த மலர் வனத்தில் இதமாய் குதூகலித்து
 சொந்தங்களோடு சுகமாய் மகிழ்ந்துலவி
 அந்தமில் வாழ்வொன்றை வாழ்ந்திருந்த காலத்தே
 தந்தையை இழந்து தவித்திருந்த பொழுதுகள் போய்
 எந்தையர் யாவரும் ஏற்ற இடப்பெயர்வில்
 முந்தைய அண்ணனையும், நேரிளைய தம்பியையும்
 அடுத்தடுத்து நேர்ந்த அவலங்களால் இழந்து
 முள்ளிவாய்க்காலையும், முட்கம்பி முகாம்களையும்
 சொல்லில் அடங்காத சோகத்தால் கடந்து வந்து
 மெல்ல மெல்ல மீண்டு, நல்லதொரு வாழ்வு வேண்டி
 வந்துவிட்ட வயதும், வனப்புமிக்க வாழ்வதுவும்
 சொந்தத் தாய் மாமன் சிவாவும், கௌரியும்
 இணைந்து வாழ்ந்த இல்லறத்தின் விளைவாலே
 ஆண்மக்கள் நால்வரின் பின் ஐந்தாம் மகவாய்
 அன்பும், அறனும், பண்பும் நிறைந்தோங்கி
 இன்புற எல்லோரையும் இதயத்தால் அணைக்கின்ற
 பண்புடையாள், நல் மனப் பாங்குடையாள்
 முகிலா என்னும் அத்தை மகளின் கைத்தலம் பற்றி
 காதல் வானில் கலந்து பறந்து, பற்றிய கரமதை ஒற்றிய படியே
 இணைந்து வாழ்ந்த இல்லற வாழ்வின் இனிய வரமாய்
 கண்ணாய், மணியாய், எல்லோரும் காக்க
 தின்னெனத் தந்தைக்கு திடம் சேர்க்கும் தனையனாய்
 காதல் வாழ்வின் கனியாய் கனிஸ்ரன் வந்துதித்தான்.

இல்லறம் நல்லறமாய், இனிய பெருவாழ்வாய்
 எல்லோரும் இன்புற்று இருந்த ஓர் பொழுதில்
 மைத்துனி லிவியாவின் மணவாழ்வு இணையேற்க
 எல்லோரும் இணைந்து இந்தியா சென்று
 கூடிக்குலவி, குடும்பமாய் மகிழ்ந்து,
 மீளவந்து மெய்மறந்திருக்கையில்

ஆழமாய் நிகழ்ந்தது அடுத்த பேரிழப்பு
நோயின் வாதையால் மாமனின் மரணம்
மீற முடியாது தேறி வருகையில் மீளவும் காலனால்
மீளவே முடியாச் சோகமாய் தம்பி கபில் தன் கதை முடிக்க,
ஆடியே போயினர் அத்தனை பேருமே!

அந்தப் பெருந்துயர் ஆறத் தொடங்கி
சிந்தை தேறும் செயலது அறிந்து
புது வீடு கட்டி, பூரித்திருந்து
தம்பியின் திருமணம், மச்சானின் மணவாழ்வு
எல்லாம் முன்னின்று எடுத்து நடத்தி
இறுதியில் கடையொன்றும் கட்டித் திறந்து
இனியெங்கள் வாழ்வில் எல்லாம் சுபமே என
மனைவி, மகனோடு மகிழ்ந்திருந்த வேளை
பொல்லா நோயொன்று உள்ளே வந்ததால்
மருத்துவமனைக்கு விருப்பின்றிச் சென்று
ஓரிரு தினங்கள் உயிர்வாதை சுமந்து
இந்த உலகின் வாழ்வைத் துறந்து
கட்டிய மனைவி கதறித்துடிக்க
பெற்றிட்ட பிள்ளை பெருங்கடன் தீர்க்க
பெற்றோர், உற்றார் பேதலித்தலற
உற்ற வாழ்வை உதறித்தள்ளி
பெற்றார் சயந்தன் பேறான பெருவாழ்வு!

தேற்றம்

கண்ணியமாக இங்கு கருத்துடன் செயல்களாற்றி
பண்ணிய புண்ணியத்தால் பாரினில் இனிது வாழ்ந்தீர்
மண்ணிலே பிறந்தாரெல்லாம் விண்ணிலே செல்வாரென்று
திண்ணமாய் எண்ணி நாமும் தேறிடல் தேவையன்றோ!

ஆக்கம்

: ஜனகா நீக்கிலாஸ்

இல.01, D.10,

உருத்திரபுரம்

பெற்றவளின் பெரும் சோகம்

முத்து, மணி, தங்கம், வைரமென
 பெற்றேன் நால்வரை வாழ்வின் பெரும்பேறாய்
 உற்ற துயர் தனை எப்படிச் சொல்வேன் நான்?
 ஊர்விட்டு ஓடும் போது ஒருவனைக் கொடுத்தேன்
 போரின் முடிவில் பெரியவன் போனான்
 மீள ஊரில் வந்து தேறி வாழ்கையில்
 உன்னையும் இழப்பேன் என நான் எண்ணவே இல்லையே!
 பெற்று, வளர்த்து, பேணிக் காத்து
 உற்றநல் வாழ்வில் நீ உறைந்தது கண்டு
 பெற்றவளாக பெருமகிழ்வடைந்தேன்
 எப்படி எங்களை இப்படிப் பிரிந்தாய்?
 இருவரை இழந்தேன், இருவரால் வாழ்ந்தேன்
 தம்பியும், நீயும் தானென் உலகென்று
 எஞ்சிய உயிரை இழுத்துப் பிடித்தேன்
 வஞ்சகன் காலன் மீண்டும் துஞ்சிடச் செய்தான்
 உள்ள சோகத்தில் உச்ச சோகம்
 பெற்றெடுத்த புத்திரரை இழந்து தவிப்பது தான்
 கொடுத்துக் கொடுத்தே களைத்துப் போனேன் -
 இனி அழுவதைத் தவிர வேறேன்ன ஆற்றுவேன்
 உன் ஆத்மா அமைதி பெறட்டுமடா!!!

மகனின் பிரிவில்
 தாய் -
 சறோஜினிதேவி

மனைவியின் மனக்குமுறல்

மங்கல ஓசையுடன் மன்னவனாய் என் நெஞ்சில்
 மாலையிட்டு தாலி தந்து வந்தமர்ந்த நாயகனே!
 இல்லறத்தை நல்லறமாய் சரிபாதி சுமந்தீரே!
 அல்லல்கள் வந்தபோதும் அணையாமல் காத்தீரே!
 எல்லை மீறிய தொல்லைகளின் பின்னரும்
 எனைத் தேடியும், நாடியும் ஓடோடி வருவீரே!

காதலித்து, கரம்பிடித்த காலமது முதலாய்
 ஈருயிரும் ஒருயிராய் இணைந்தபடி இருந்து
 பிள்ளைக்கனி ஒன்றைப் பெற்றெடுத்த பின்னரும்
 முன்னிறுத்தும் நேசமதை என்னகத்தில் ஊட்டி வைத்தீர்
 எக்கணமும் இணைபிரியாத் துணையாக வாழ்ந்தவரே!
 இக்கணத்தை என்வாழ்வில் ஏன் தான் தந்தீரோ?

எங்கு நான் தேடிடுவேன், எப்போ நான் இனிக் காண்பேன்
 இனியுந்தன் பாசமதை, இன்முகத்தின் நேசமதை
 எல்லாமும் மறைந்ததுவோ? என் இதயம் தாங்கிடுமோ?
 நிலலாது எனை நீங்கி நெடுந்துாரம் சென்றதென்ன?
 சரிபாதி தந்தென்னை சரியாது நெஞ்சணைத்தீர் - இன்று
 ஒருபாதி சரிந்த தருவாய் நான் சாய்ந்து விட்டேன்

நிறைவான வாழ்வு தந்து, நிலையான நினைவு தந்து
 நிலையற்ற புவி வாழ்வை நினைத்தென்னை ஏங்க வைத்து
 இணையாக நாம் வாழும் காலத்தைக் கனவு கண்டேன்
 துணையே நீ எனைப் பிரிந்து தொலைதுாரம் சென்றதேனோ?
 இனிமேலும் பிரியாது நினைவோடு நான் வாழ
 அணியீசன் தாள் பணிந்தேன் உம் ஆத்மா அமைதிபெற!

ஆறாத ரணங்களோடு
 அன்பு மனைவி
 - முகிலா -

பிள்ளைக் கனியமுதின் பீர்வுப் பெருந்துயர்

அப்பா பெருமையெல்லாம் அனைவருமே சொல்வதுதான்
என் அப்பா உம் பெருமை எட்டிவிடா ஏணியல்லோ
ஊட்டி வளர்த்த கையும், உறக்கம் மறந்த கண்ணும்
பார்க்கையிலே தித்திக்கும் பார்நிலவு முகமுமெங்கே?

சீராட்டிப் பாராட்டி, தோளோடும், மார்போடும் - எனைத்
தொட்டணைத்து வளர்த்த உங்கள் பட்டுடல் மேனிக்கு
கொள்ளி போட்டுக் கொளுத்தும் கொடும் வதையை
இத்தனை வயதிலேயே எனக்குத் தந்தது ஏன்?

பொன்னுருகும் அழகு முகம், பொலிவுடைய திருவதனம்
அன்புநிறை இதயம், அளவற்ற கருணை மனம் - இப்போ
எங்கு சென்றீர் எந்தன் அப்பா?
திங்களது வானமதில் திசையகன்று சென்றது போல்

நிழலற்ற மரம்போலே நெஞ்சுறைந்து நிற்கின்றேன்
கண்திறந்து மீண்டுமெந்தன் கைசேர மாட்டீரோ?
அன்புநிறை செல்வம், உங்கள் அருங்கனியாம் எனக்கு
துன்பச்சுமை தந்து, தூரத்தே சென்றதேனோ?

விம்முகின்றேன், கதறுகின்றேன்,
வேதனையில் குமுறுகின்றேன்
மீண்டும் நீர் வரவேண்டி
ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன்.

ஆழ்மனத் துயரோடு
அன்புமகன்
-கனிஸ்ரன் -

உடன்பிறப்பின் உயிர் உருகல்

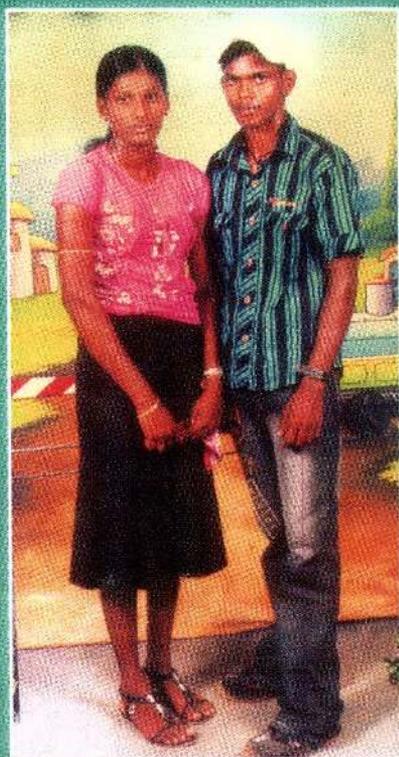
பாசப் பிணைப்புகளாய் பாரினிலிருந்தோம்
 நேசமுடன் நாளும் நெஞ்சம் கலந்திருந்தோம்
 வாசமுடன் வாழ்வில் வசந்தமெல்லாம் கண்டிருந்தோம்
 நாசமாய் வந்துன்னைக் காலன் கவர்ந்தானோ?

பேசமுடியாது பேதலித்து வாடுகிறேன்
 தேசம் புகழும் எந்தன் ஆசை அண்ணாவே!
 நேசமுடன் நெஞ்சணைத்து, தந்தையாய் நின்றவனே!
 பாசப் பரிவோடு எனை வாரி அணைத்தவனே!

நாசக் கொடுங்காலன் என்னைவிட்டு ஏன் பறித்தான்?
 வாசப் பூங்காற்றின் வசந்தமென வாழ்ந்து வந்தாய்
 நேசமாய் அண்ணனுனை நெஞ்சில் வைத்துப் போற்றிடுவேன்
 ஈசன் திருப்பாதம் சென்றிணைந்து வாழியவே!

பாச நினைவுகளோடு
 தம்பி - பகீரதன்

மாமியின் மனக்குமுறல்

நேற்றுவரை நான் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை
காற்று அது நிற்குமென்றோ,
ஆற்று நீருடைந்து ஆழ அது பாயுமென்றோ - எம்
விட்டின் தலை விளக்கு விடியலற்று அணையுமென்றோ
நேற்றுவரை நான் நினைத்தும் பார்க்கவில்லை.

நீ நேற்று மழையடித்த சேற்றில் வந்தவனா? இல்லையே
நாம் பார்த்திருக்க வளர்ந்து, என் மூத்த மகளுக்கு
முடிச்சிட்டு
கூட்டுக்கும்பத்தின் குலக்கொழுந்தாய் வாழ்ந்து மறைந்தாய்
உந்தன் பிரிவாலே....
உயிர் பிரிந்த உணர்வோடும், உருக்குலைந்த மனதோடும்
கருச் சிதைந்த வலியாக மனம் கனத்துக் கிடக்கிறது.

நெஞ்சிருக்கும் நாள் வரையும் - உம்
நினைவுதனைச் சுமந்திருப்போம்.

ஆழ்மனப் பெருவலியில்
அன்பு மாமி -
ஞானகௌரி

தாய்மாமன்மார் புலம்பல்

புன்னகையால் முகம் மலர்த்தி
பூவிழியால் வரவழைக்கும்
எம் இனிய மருமகனே!
ஆசையாய் உனைத் தோள் சுமந்த
நிமிடமது எம் நெஞ்சமதைப் வதைக்குதையா

பண்பின் உச்சமாய் பலரை நேசித்து
பாசக்கடலில் எமை வீழ்த்தி எம்
அன்பைப் பெற்று அருமையாய் வாழ்ந்தாயே!
கடைசி நிமிடம் வரை கையருகே
இருந்து எமை தவிக்க விட்டு
எங்கே தான் சென்றாயோ?

ஆசைகள் பல சுமந்து
கற்பனைக் கடலில்
நாமிருந்த வேளையில்
கண்கெட்ட கடவுள்
உனை கவர்ந்தெடுத்தானோ?
கண்திறந்த வேளையில் கையருகே
நிற்க வருவாயெனக் காத்திருக்கின்றோம்.

தாய்மாமன்மார்

- மகேந்திரன், குலேந்திரன்,
நகுலேந்திரன், சுபேஸ்கரன்

பெரியம்மாமார், சீத்தி, சீத்தப்பாமார் புலம்பல்

எம் உடன் பிறந்தவள் வயிற்றில்
நீ அவதரித்த போதும்
எம் ஆசைகள் தீர்த்த
அன்புச் செல்வமே!

நாமெல்லாம் கருமிகள் ஐயா
அடுத்தடுத்து காலவன் எம்
பிள்ளைகளைக் காவுக்கொள்ள
அதில் ஒருவனாய் நீயும்
இருப்பாய் என
ஒருநொடியும் எண்ணவில்லையே!

நாம் கூடி வாழ்ந்து
அகமகிழ்ந்த காலமெல்லாம்
தித்திப்பாய் இனிக்கும் முன்
கல்லாக எமை இருக்க வைத்து
கடுகதியில் கனதூரம் சென்றதேனோ?

பொய்யாகிப் போகாதோ என்று
கையெடுத்தோம் பல கோயில்களை
கைநழுவிப் போனதேனோ?
காணத் துடிக்கின்றோம் எம்மகனை
காணவில்லையே! கலங்குகின்றோம்
பாதிவழி எம்மைப்
பரிதவிக்க விட்டாயோ?.....

பெரியம்மாமார், சீத்தி,
சீத்தப்பாமார்
விக்னேஸ்வரன், சுப்பிரமணியம்,
- சுசிலாதேவி, இந்திராதேவி,
பத்மாவதி.

**உடன்பிறவாச் சகோதரர்களின்
உள்ளக்குமுறல்....!**

அல்லும் பகலும் அயராது எங்களுக்காய்
சொல்லும் வகையின்றி நல்லுறவாய் நீயிருந்தாய்
புல்லும் சிலும்பாது, பூம்பாதம் வைத்தெமக்கு
நல்லுலகம் காட்டியெம்மை நாளும் வளர்த்தவனே!

வெல்லும் பெருவாழ்வை வேண்டி எமக்காக
செல்லும் இடமெல்லாம் சேர்ந்து திரிந்தவனே!
பொல்லாங்கு அறியாத பொக்கிசமே, சோதரனே! – நீ
இல்லாப் பொழுதெண்ணி இதயத்தால் அழுகின்றோம்

கல்லும் கசிந்துருகும் நல்லிதயம் கொண்டவனே!
எல்லோரும் உன் பிரிவால் ஏங்கி அழுகின்றோம்
இல்லத்தில் நீயிருந்தால் இல்லையென்று ஏதுமில்லை
சொல்லில் எம் சோகத்தை சொல்லியழ முடியவில்லை
என்றாலும் உனை நெஞ்சில் என்றென்றும் போற்றிடுவோம்
சென்றந்த இறைபாதம் சேர்ந்திருக்க இறைஞ்சுகிறோம்

பெரு மனத் துயரோடு,

உடன்பிறவாச் சகோதரர்கள்

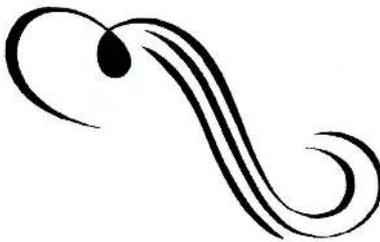
ஜெந்தி, கார்த்திகா, ராயு, ஆனந்தன்,
நிசாந்தன், தமிழ்வாணி, லுவேஜனா,
சேனகா, நிலாணி, சுபனிதா

அத்தைமாரின் ஆறாத்துயர்

வீட்டின் ஒளிச் சுடரல்லோ?
எங்கள் பரம்பரையின் சின்னமல்லோ?
எங்கு சென்றாய் எம் மருமகனே?
ஆறவில்லை எங்கள் மனம்
அத்தை என்று எம்மை நீ
என்றுமே புன்னகையுடன் அழைத்தாயே!
இன்று உன் புன்னகை
இழந்த செய்திகேட்டு
எம் கண்களில்லோ
கடல் நீராயக
கண்ணீர் கொந்தளிக்கின்றது.
சயந்தன்!
எம்மையெல்லாம் விட்டு
எங்கு தான் சென்றீரோ?
உம் பாதச் சுவடுகளைத்
தேடித் திரிகின்றோம்

அத்தைமார்

- கலைவாணி,
நகுலேஸ்வரி,
தயாவதி,
றஞ்சி,
சுவிதா,
ராணி,
வனிதா

மைத்துனர், மைத்துனிமார் மனக்குமுறல்

எப்போதும் எங்கள் வாழ்வே உம் வாழ்வாக்கி
தப்பேதும் இல்லாத தனியுறவாய் அரவணைத்து
செப்பிடவே முடியாத அன்பதனைப் பொழிந்து
இப்புவிடில் எம்மோடு உடனிருந்த மைத்துனரை
எப்பிறப்பில் காண்போம் இனி?

நேசமது வைத்தென்றும் நேர்மையுடன் நெஞ்சணைத்து
வாசமது வீசி நின்றார் வசந்தமென வாழ்வினிலே
தேசம் புகழ் தெய்வமென தெரியா முழுநிலவாய்
நாசமது தானறியா நம்மிதயப் பலம் நீரே!

பேச முடியாது பேதலித்து வாடுகிறோம்
ஆசு இலா ஆண்டவனின் அருட்பாதம் சென்றடைந்த
ஆசைமிகு மச்சானின் ஆத்மாவே சாந்தி பெறு!

அன்பின் நினைவுகளோடு
மைத்துனர், மைத்துனிமார்

சதீஸ், கேதீஸ், சிறீபதி, கோணேஸ், மயூரன், தினேஸ்,
யாதவன், நிதர்சன், அனுசன், கமல், தனுசன், கீர்த்தி,
சாந்தன், சங்கர், சதிஸ், சத்தி, சாலி, தாருஜன்,
ரஞ்சித், பிரசாந், பிரகாஸ், சிமியோன், சியான், லக்கி,
லிவியா, மதுசா, சுடர்விழி, கிருசா, இசை, ரஞ்சிதா,
அனுசியா, சுதா, ஆர்த்தி.

★★★ மருமக்களின் புலம்பல்....! ★★★

தாய்க்கு நிகராகத்
 தரணியிலே வந்துதித்த
 தாய்மாமனே!
 எம் தாகம் தீர்த்து
 தலை தடவி எம்மைத்
 தாங்கிய பொக்கிசமே!
 எமைவிட்டு எங்கு சென்றீர்கள்?
 ஏங்கும் உள்ளங்களாய் இன்று நாம்
 ஓடி வரும் வேளையிலே
 அள்ளி எமையெடுத்து
 ஆறுதல் கூறும்
 அன்பு சயந்தன் மாமா!
 எங்கே சென்றீர்கள்
 எமை விட்டு விட்டு?

மருமக்கள் -
 கிருஷ்ணா, கிஷோதா, பேபிகா,
 தேனுஜன், டனியா, பிரவீன்,
 அக்ஷயன், மிதுன், யஸ்மிதா.

பெற்றாமகளின் பெருந்துயர்
 ❦❦❦❦❦❦❦❦❦❦

என் பிஞ்சு வயதிலே
 உங்கள் செய்தி கேட்டதுமே
 துடியாய்த் துடித்ததே என் மனம்
 பிறந்த நாள் முதல்
 என் முகம் நீங்கள் பார்த்ததும்
 பரவசம் அடைவீர்களே!
 என் பிஞ்சுக் கால்கள பட்டு
 மகிழ்ந்த நாட்களும்
 இன்னமும் மறையவில்லை பெரியப்பா!
 நான் வளர்ந்து வரும் வேளை
 என்னைச் சமக்காது
 இடையே தவிக்க விட்டு
 எங்கே சென்றீர்கள்
 காணக்கொடுத்து வைக்கவில்லையே
 எனது அருமை பெரியப்பாவே..

பெற்றாமகள்
 - லக்ஸ்மிதா

சகலகலா வல்லிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாராது இடர்.

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளது
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழுமளித்து
உண்டானுறங்க வொழித்தான் பித்தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பே சகல கலா வல்லியே

நாடும் பொருட் சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்தருள் வாய் பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம் பாற்
காடும் சுமக்குங் கரும்பே சகல கலா வல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலா வல்லியே

தூக்கும் பனுவற் றுறை தோய்த்த கல்வியுஞ் சொற் சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப்பணித் தருள் வாய் வட நூற் கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலா வல்லியே

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற் பாதபங் கேரு கமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராத தென் னேநெடுந் தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலா வல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங்காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலா வல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கனல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே சகல கலா வல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள் வாய் நளிணாசனஞ் சேர்
செல்விக்கரி தென் றொரு கால முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகல கலா வல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நினைவை நினைப்பவர் யார் நிலத் தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாண நடை
கற்கும் புதாம்புயத் தாளே சகல கலா வல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரு மென்
பண்கண்ட ளாவிற் பணியச் செய் வாய்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகல கலா வல்லியே

திருச்சிற்றம் பலம்

காரிய சித்தி மாலை

பந்தம் அகற்றும் அனந்தகுணப் பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில் ஈண்டி இருந்து கரக்குமோ சந்தமறை
ஆகமங் கலைகள் அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை அன்புகூரத் தொழுகின்றோம்.

01

உலகமுழுவதும் நீக்கமற ஒன்றாய் நிற்கும்பொருள் எவன்அவ்
உலகிற்பிறக்கும் விவகாரங்கள் உறாதமேலாம் ஒளியாவன்?
உலகம் புரியும் வினைப் பயனை ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலைக் கணபதியை உவந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

02

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால் எரிவீழும் பஞ்சென மாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால் சுர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க்கு ஊழின்றி கருமம் எவனால் முடிவுறும் - அத்
தடவுமருப்புக் கணபதி பொன் சரணம் அடைகின்றோம்.

03

மூர்த்தியாகித் தலமாகி முந்நீர் கங்கை முதலான
தீர்த்தமாகி அறிந்தறியாத் திறத்தினாலும் உயிர்க்கு நலம்
ஆர்த்தினாளும் அறியாமை அகற்றி அறிவிப்பான் எவன் அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

04

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன் செய்யப்படும் அப்பொருள் யாவன்
ஐயமின்றி உளதாகும் அந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில் ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யி இறையைக் கணபதியைப் புரிந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

05

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம் நவிலும் விமலன் யாவன் விளங்குபர
நாதமுடிவில் வீற்றிருக்கும் நாதன்எவன் எண்குணன் எவன்அப்
போதமுதலைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

06

மண்ணின் ஓர் ஐங்குணமாகி வதிவான் எவன் நீரிடை நான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன்தீயின் மூன்றாய் நவில்வான் எவன்வளியின்
எண்ணும் இரண்டு குணமாகி இயைவான் எவன் வானிடை ஒன்றாய்
அண்ணல் எவன் அக்கணபதியை அன்பிற் சரணம் அடைகின்றோம்.

07

பாச அறிவில் பசுஅறிவில் பற்றற்கரிய பரன்யாவன்
பாச அறிவும் பசுஅறிவும் பயிலப் பணிக்கும் அவன்யாவன்
பாச அறிவும் பசுஅறிவும் பாற்றி மேலாம் அறிவான
தேசன் எவன் அக்கணபதியைத் திகழச் சரணம் அடைகின்றோம்.

08

மனதிலிருந்துங்கள்.....!

1. ஒவ்வொரு தோல்வியும் ஓர் அனுபவம், ஒவ்வொரு இழப்பும் ஓர் இலாபம், ஒவ்வொரு ஏமாற்றமும் ஓர் எச்சரிக்கை, ஒவ்வொரு நட்பும் ஒரு பட்டறிவு, ஒவ்வொரு காணாமல்போதலும் ஒரு தேடல். - கண்ணதாசன்
2. எவ்வொருவன் தனக்குத் தானே கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கிறானோ அவனே சதந்திரமானவன். - மகாத்மா காந்தி
3. பிரச்சினைக்கு இரண்டே காரணம் தான். ஒன்று யோசிக்காமல் செயற்படுவது, இரண்டாவது செயற்படாமல் யோசித்துக்கொண்டே இருப்பது. - யாரோ
4. சோம்பல் உன்னை ஏமாற்றாமல் பார்த்துக்கொள். ஏனெனில் அதற்கு இன்று ஒரு நாளைக் கொடுத்தால் அது அடுத்த நாளையும் திருடிக்கொள்ளும். - குரோகுவில்
5. நீ எத்தனை புயல்களைச் சந்தித்தாய் என்பது பற்றி உலகத்துக்கு கவலை இல்லை. கப்பலைப் பத்திரமாக கரை சேர்த்தாயா என்பது தான் முக்கியம் - சுவாமி விவேகானந்தர்
6. கல்லில் மட்டும் கடவுள் இருப்பதாக கருத வேண்டாம். ஓரறிவு முதல், ஆறறிவு வரை அனைத்து உயிர்களும் கடவுளின் வடிவமே. - பாரதியார்

7. எப்போதும் முன்னேற்றத்தை நோக்கியே அடி எடுத்து வையுங்கள். அது எத்தனை சிறியதாக இருந்தாலும். - நெப்போலியன்
8. உங்களின் வறுமை உடன் பிறந்தது, தவிர்க்க முடியாதது, தீர்க்க முடியாதது என்றெண்ணுவது மடமை ஆகும்.- அம்பேத்கார்
9. ஒருவன் தன்னிடம் பிறர் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறானோ, அப்படி எல்லாரிடமும் தான் நடந்து கொள்வதே ஒழுக்கமாகும்.- தந்தை பெரியார்
10. ஒரு வருடம் என்பது முன்னூற்றி அறுபத்தைந்து வாய்ப்புகள் கொண்டது. பயன்படுத்துங்கள், வெற்றி பெறுங்கள்.- வைரமுத்து

கனவு காணுங்கள்
கனவு என்பது
நீ தூக்கத்தில்
காண்பது அல்ல - உன்னைத்
தூங்க விடாமல்
பண்ணுவது எதுவோ
அதுவே (இலட்சியம்) கனவு

இதய அஞ்சல்

அமரர்
சிவகுமார் சயந்தன்

சென்னை, உங்கள் உயிர்
எம்மை விட்டு போனது
ஆமாம் எம்மக்களால் விழுதான்
கிங்கு வாருகின்றோ

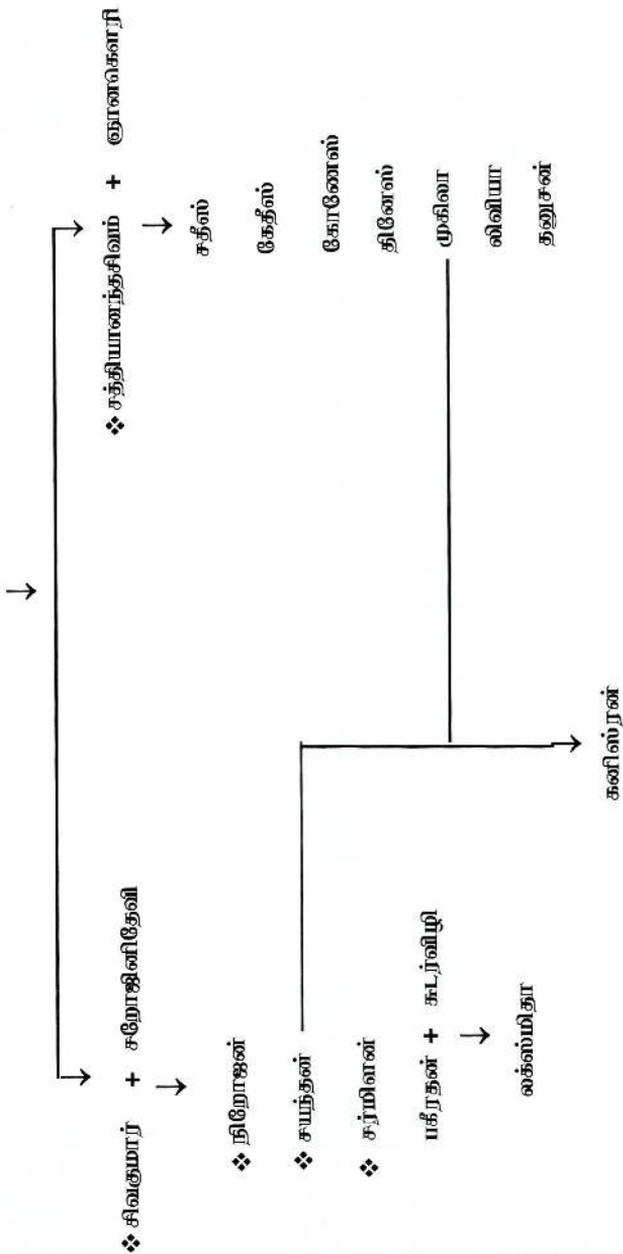
மறைவு		# திங்கள்
1989	இனிய உங்கள் அன்புக்குரல் நிழலும் காதில் ஒலிக்கின்றே	2021
08	தனித்து என் வாழலிட்டு இன்று நீங்கள்	08
18	போனாலும் நியாயமா உறவுகள் எத்தனை இருந்தன உலகிலே தேடினால் ஒருபோதும் தேறிடாது - எம்மனை தேனாலும் காண்போமா உங்கள் இனியமுகத்தினையே	20

சாந்தி|| சாந்தி|| சாந்தி||
சாந்தி|| சாந்தி|| சாந்தி||

அமரர் சிவகுமார் சயந்தனின் மறைவு குறித்து கண்ணீர் அஞ்சலி பதாகைகள் பிரசுரித்தோர் விபரம்

- கிளி/புனித பற்றிமா நோ.க.த. பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர், பெற்றோர்கள், தரம் - 04 மாணவர்கள்.
- குடும்பத்தினர்
- இளங்கோ குடும்பத்தினர்
- மனோன்மணி (கரன்) குடும்பத்தினர்
- யசோ, ரோகினி குடும்பத்தினர்
- பகீரதனின் நண்பர்கள்
- உழவர் ஒன்றிய விளையாட்டுக்கழகமும், சனசமூக நிலையமும் (கூழாவடி, உருத்திரபுரம்)
- மாமா, மாமி, மச்சான்மார் (சதீஸ், கேதீஸ், கோணேஸ், திவேஸ், தனுசன்)
- தினேஸ் (தம்பி)
- விவியா (மச்சாள்)

வம்சவரூட்சம்

❖ அமரர்களைக் குறிக்கும்

நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகளோடு.....

‘செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது’

கொரோனாப் பெருந்தொற்று பேரிடர் காலத்தில் எதிர்பாராவிதமாக நிகழ்ந்தேறிய எம் குடும்ப விளக்கின் திமர் மறைவுச்செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்து உள்ளம் கசிந்து துயர் பகிர்ந்த அன்புள்ளங்கள் அத்தனை பேருக்கும் நினைவழியா நெஞ்சம் நிறை நன்றிகளைக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

அன்பால், அரவணைப்பால், அனுதாபங்களால் ஆறுதலளித்து, முகநூல், தொலைபேசி வழியாகவும், கண்ணீர் அஞ்சலிகள், துயர் பகிர்வு பதாகைகளை அச்சிட்டு ஆறுதல் அளித்தும், துயர்மிகு வேளையில் உணவளித்த உறவுகள், இறுதிக்கிரியை முதல் இன்றுவரை உறுதுணையாய் இருக்கும் அயலவர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் சிரம் தாழ்ந்த நன்றிகளை கரம் கூப்பிச் சொன்னோம்.

என்றும் நன்றிகளோடு.....

- குடும்பத்தினர்.

எது நடந்ததோ. அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ. அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையதை எதை நீ இழந்தாய்?
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு?
 எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாகுவதற்கு?
 எதை நீ எடுத்து கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதைக் கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ?
 அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.
 "இதுவே உலக நீதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்"

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

அ. G. R.

ஊயத்துரை சிவதாமர்

அ. G. R.

சிவதாமர் நிறோஜன்

அ. G. R.

சிவதாமர் ஏம்மின்

அ. G. R.

விக்கோஸ் வரன் நிக்ஷன்